

Repertoriumnummer 2014 /
Datum van uitspraak 30 april 2014
Rolnummer 2013/AR/1766

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

achtste bis kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

Mevrouw _____ bedlende, geboren te _____ op _____, wonende te _____

-appellante

vertegenwoordigd door _____, advocaat te _____

tegen de beschikking van de beslagrechter in de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 10 januari 2013, aldaar gekend onder rolnummer 12/7328/A

tegen

Het **VLAAMS GEWEST**, vertegenwoordigd door haar regering, in de persoon van de Minister-President, wiens kabinet gevestigd is te 1000 Brussel, Koolstraat 35, Agentschap Inspectie Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed – de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur,

geïntimeerde

vertegenwoordigd door _____, advocaat te _____

* * *

1. De antecedenten en de vorderingen

Het voorwerp van de door _____; bij dagvaarding d.d. 23.11.2012 tegen het VLAAMS GEWEST ingestelde vordering en de daaraan ten grondslag liggende feiten werden uiteengezet in de bestreden beschikking d.d. 10.01.2013 van de beslagrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen en het hof verwijst daar naar.

De eerste rechter verklaarde in de bestreden beschikking d.d. 10.01.2013 de vordering van _____ " (bedoeld wordt _____ – reden waarom de beschikking van de eerste rechter verbeterd wordt) toelaatbaar doch ongegrond en veroordeelde hem tot de kosten.

heeft bij een ter griffie van het hof op 12.06.013 neergelegd verzoekschrift hoger beroep ingesteld tegen voormelde beschikking d.d. 10.01.2013, verzoekt het hof de bestreden te hervormen, haar oorspronkelijke vordering toe te kennen en het VLAAMS GEWEST te verwijzen in de kosten.

Het VLAAMS GEWEST besluit tot de ongegrondheid van het hoger beroep en de verwijzing van _____ in de kosten van het hoger beroep.

2. Beoordeling

De eerste rechter heeft op grond van de door hem gemaakte overwegingen, die door _____ niet weerlegd en door dit hof overgenomen worden, haar vordering terecht ongegrond verklaard en _____ veroordeeld tot betaling van alle gerechtskosten.

Enkel in antwoord op de door _____ in hoger beroep uiteengezette grieven, voegt dit hof daar nog aan toe wat volgt.

I. Het hof oordeelt dat, gezien de omstandigheden eigen aan de zaak, er geen sprake is van rechts- en/of machtsmisbruik van het VLAAMS GEWEST doordat deze laatste op 05.01.2012 overging tot inschrijving van een wettelijke hypotheek op de eigendom van _____ gelegen te _____ gebaseerd op de artikelen 6.2.1,6° en 7° VCRO en genomen om de kosten van afbraak en aanpassing te dekken van het onroerend goed gelegen te _____ (voorheen tot 24.09.1996 eigendom van _____), ingevolge een veroordeling bij vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen d.d. 24.04.1996.

Niettegenstaande tussen het ogenblik van veroordeling en het ogenblik waarop de hypothecaire inschrijving genomen werd 16 jaar verlopen is, toont _____ niet aan dat de titel (vonnis d.d. 24.04.1996) niet meer actueel zou zijn. Er is geen sprake van verjaring, er wordt geen titel voorgelegd die de veroordeling van 1996 wijzigt en er wordt evenmin enig bewijs van regularisatie voorgelegd.

Het feit dat de kwestieuze constructie bij beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen d.d. 27.02.2012 als vergund geacht werd, werd bij beslissing d.d. 26.03.2012 ingetrokken.

Uit de lezing van de uittreksels uit het notulenboek van het college van Burgemeester en Schepenen blijkt dat de beslissing d.d. 27.02.2012 er verkeerdelijk van uitging dat geen in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing het vergunde karakter van de constructie tegensprak (stuk 6), terwijl dit ingevolge het correctionele vonnis d.d. 24.04.1996 wel degelijk het geval was.

De beslissing van 26.03.2012 (stuk 7) vermeldt dan ook uitdrukkelijk dat er wel degelijk sprake is van een van in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing d.d. 24.04.1996 waardoor het vergund karakter van de kwestieuze constructie wel degelijk werd tegengesproken.

ii. Uit het voorgelegde vonnis d.d. 24.04.1996 van de correctionele rechtbank te Antwerpen blijkt dat veroordeeld werd tot betaling van een geldboete van 150 Frank en dat bevolen werd de plaats in de vroegere toestand zal worden hersteld binnen een termijn van 10 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van het vonnis.

Niettegenstaande de lastens opgelegde duidelijke en definitieve veroordeling tot het uitvoeren van herstel- en aanpassingswerken binnen de door de rechtbank opgelegde periode, heeft zij het opgelegde herstel tot op de dag van vandaag (nog) niet uitgevoerd.

Hieraan wordt geen afbreuk gedaan doordat het VLAAMS GEWEST geen partij was in de strafzaak, noch dat in voormeld correctioneel vonnis de gemachtigde ambtenaar gemachtigd werd van ambtswege in de uitvoering van het vonnis te voorzien, in geval het vonnis niet ten uitvoer wordt gelegd.

De veroordeling van tot het uitvoeren van herstel- en aanpassingswerken was aldus definitief, zodat zij hoe dan ook diende uit te voeren.

Hieraan wordt evenmin afbreuk gedaan doordat de gemeente als burgerlijke partij niet overgegaan is tot betekening en uitvoering van het kwestieuze vonnis van 1996, nu het VLAAMSE GEWEST op 22.07.2008 geldig de betekening van het vonnis met bevel om uit te voeren betekend heeft (stuk 2 VLAAMS GEWEST).

Het weze opgemerkt dat in hoofde van de gemeente (noch in hoofde van het VLAAMS GEWEST overigens) geen verplichting bestaat om zelf over te gaan tot uitvoering, doch de keuzevrijheid heeft om al dan niet zelf uit te voeren dan wel met

alle middelen die de wetgever haar gegeven heeft ertoe aan te zetten zelf over te gaan tot uitvoering van de haar opgelegde herstelmaatregel.

IV. kan evenmin gevolgd worden daar waar zij voorhoudt dat zij sedert 24.09.1996 geen eigenaar meer is van de kwestieuze constructie (waarbij in de notariële akte melding werd gemaakt van het vonnis d.d. 1996), waardoor zij niet meer in de mogelijkheid verkeerde om zelf tot sloping over te gaan.

De vordering tot herstel heeft geen persoonlijk karakter, maar strekt tot het doen verdwijnen van de onrechtmatige toestand die betrekking heeft op het kwestieuze onroerend goed.

Het feit dat kort na de opgelegde herstelmaatregel het kwestieuze onroerend goed verkocht heeft, doet in hoofde van niet de onmogelijkheid ontstaan om nog steeds gevolg te geven aan deze opgelegde verplichting tot herstel in de oorspronkelijke staat.

Indien dienaangaande overgaat tot uitvoering van de aan haar opgelegde herstelmaatregel dienen de nieuwe eigenaars dit opgelegde herstel te ondergaan. Deze nieuwe eigenaars kunnen de uitvoering van een uitvoerbaar rechterlijk bevel in principe niet weigeren of verhinderen.

Het hof werpt ten overvloede op dat de in hoofde van ontstane moelijkheid bij de uitvoering daar haar eigen handelen werd veroorzaakt, nu zij na haar veroordeling overging tot verkoop van het kwestieuze onroerend goed.

V. kan niet gevolgd worden daar waar zij voorhoudt dat de hypotheek enkel kan worden gevestigd op die onroerende goederen, waarvan herstel in de vroegere toestand werd gevraagd/bevolen.

Artikel 6.2.1, zesde en zevende lid VCRO (die eveneens reeds was opgenomen in de stedenbouwwet van 1962) voorziet dat wanneer openbare besturen of derden wegens het in gebreke blijven van de veroordeelde gedwongen zijn om het vonnis uit te voeren, de daaruit te hunnen bate voortvloeiende schuldvordering gewaarborgd wordt door een wettelijke hypotheek, die ingeschreven, vernieuwd, verminderd of geheel of gedeeltelijk doorgehaald wordt overeenkomstig de bepalingen in de hoofdstukken IV en V van de hypotheekwet.

Het hof leidt hieruit af dat een dergelijke hypotheek die gevestigd wordt, zich uitstrekt tot alle aan de veroordeelde toebehorende zakelijke rechten op onroerende goederen.

Wanneer wordt voorgehouden dat deze hypotheek beperkt zou zijn tot de goederen waarvan herstel in de vroegere toestand is gevraagd/bevolen in het voordeel van de overheld tot dekking van de gemaakte kosten, dan voegt men een voorwaarde/beperking toe die de wetgever niet voorzien heeft.

VI. Evenmin kan gevolgd worden waar zij stelt dat de veroordeling meer dan 10 jaar oud is, zodat overeenkomstig artikel 6.1.17 VCRO het advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid m.b.t. een eventuele afbraak hoe dan ook verplicht is.

Artikel 6.1.7. VCRO stelt dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen slechts kunnen overgaan tot het inleiden van een herstellvordering voor de rechter of tot het ambtshalve uitvoeren van een herstelmaatregel, wanneer de Hoge Raad daartoe voorafgaandelijk een positief advies heeft verleend.

Nu door de betekening met bevel van het vonnis van 1996 en door het nemen van een hypothecaire inschrijving het VLAAMS GEWEST (voorlopig) enkel wenst te bereiken dat zelf zou overgaan van de haar opgelegde herstelmaatregel, is er aldus geen sprake van het inleiden van een herstellvordering of het ambtshalve uitvoeren van de herstelmaatregel, zodat hic et nunc het niet vereist is dat het advies van de Hoge Raad wordt gevraagd.

Het hoger beroep wordt ongegrond verklaard, de bestreden beschikking wordt (mits verbetering) hervormd en dient, gelet op haar ongelijk, de kosten in hoger beroep te betalen.

3. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het hoger beroep ongegrond;

Het hof bevestigt de bestreden beschikking en verbetert ze daar in de bestreden beschikking
wonende te als eisende partij werd vermeld en
zegt voor recht dat als eisende partij dient vermeld te worden "
"; wonende te

Het hof veroordeelt tot betaling van de kosten in hoger beroep, voor het
VLAAMS GEWEST vastgesteld op:

- Basisrechtsplegingsvergoeding 1.320,00 EUR

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 30 april 2014 door